

Μετὰ δύο ἔτη, ὁ πρέσβυς Στρογονώφ ἐγκαταλείπει (τῇ 9 αὐγούστου) τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ πόλεμος εἶνε ἀναπόφευκτος, ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ διπλωματία κατορθώνει ἵνα ἐμποδίσῃ αὐτὸν. Ἡ Αὐστρία πιέζει συγχρόνως τὸν τε Τσάρον καὶ τὸν Σουλτάνον. Συνεπείᾳ συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ἀλεξάνδρου καὶ Φραγκίσκου ἐν Κζέρνοβιτζ (όκτωβρίος 1823), καὶ τῶν διασκέψεων τοῦ Λέμεργη, μεταξὺ τοῦ Νέσελρωδ καὶ Μέττερνιχ, ἡ Πύλη παραχωρεῖ ὅλα τὰ αἰτηθέντα, ἐκκενόνει τὴν Βλαχίαν καὶ τὴν Μολδαβίαν καὶ τὴν 11 οκτωβρίου 1824 ὁ νέος ρώσσος πρεσβευτὴς παρουσιάζει εἰς τὸν Μαχμούτ τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα.

Αἱ ἐν Ἑλλάδι διαπραγματεῖσαι βιαιοπραγίαι εξήγειρον ἐντὸς ὀλίγου ζωηρὰν ἀγανάκτησιν ἐν Εύρωπῃ. Τὸ ρώσσικὸν ἐθνος καὶ ὁ στρατὸς ἐδείχνυν θερμὴν ἐπιθυμίαν ὅπις πέμψωσι βοήθειαν καὶ ἀρωγὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐθνος· ὁ καταπιεζόμενος, μεθύων ἐκ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτος, ἤρνεῖτο νὰ κύψῃ ὑπὸ τὴν ράβδον καὶ τὴν σπάθην τοῦ καταπιεζοντος. Οὐδὲν ἥδυνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτῆς τοῦ μεγάλου μάρτυρος!

Ἡ πάλη αὕτη τῆς ἔξοντώσεως ἔξηκολούθει ἀπὸ 5 ἔτῶν, ὅτε ὁ δοὺξ Οὐέλλιγκτον καὶ ὁ κόμης Νέσελρωδ ἀπεφάσισαν ν' ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνθρωπότητος, κωλύοντες, ἐὰν ἦτο τοῦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ, τὴν χύσιν τοῦ αἷματος τῇ 15 ἀπριλίου 1825 ὅθεν, υπέγραψαν πρωτόκολλον χρησιμεῦσον ὡς βάσις εἰς συνθήκην εἰρήνης καὶ περιέχον τοὺς ἔξης τρεῖς ὄρους: Αον Αύτονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Βον ἔτησιν φόρου εἰς τὴν Τουρκίαν. Γον ἔξαγορὰν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς τουρκικῶν ἴδιοκτησιῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Τουρκία ἤρνήθη τὴν συγκατάθεσίν της εἰς τὸ πρωτόκολλον ἀλλ' ἡ Ρωσία τῇ ἀπέσπασε τὴν συνθήκην τοῦ Ἰγκερμαν,